

EWIKTOR (11) *sb m*

-ik- (8), -ic- (3).

e *jasne*; -t(o)r, -tor- : -tór- *SarnStat* (5 : 2),

sg *N ewiktor* (3). ♦ *G ewiktora* (5). ♦ *I ewiktorem* (2). ♦ *L ewiktorze* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

*praw. Osoba, odpowiadająca w sądzie za pozwanego z tytułu istniejących wobec niego zobowiązań, gwarancji lub współodpowiedzialności za przestępstwo; auctor, manceps Cn [evictor – zachodca BartBydg] (11) : Ilekróć v łądu w łprawách dotkliwych [...] kto będzie obwinión/ á potym páná álbo złoczyńcę/ álbo towarzyszá będzie miánował/ y będzie twiérdził/ że zá iego rofkazániém to vczynił: á ón miánowany w téy łprawie przyłzedłzy wyłwobodzi ji twiérdząc/ iż vczynił zá iego rofkazániém: Vłtawiamy/ iż ón pozwány wolno od łądu będzie mógl odisđz: á takowa łprawá ma byđz przeciwo Pánu y łprawcy tego złego vczynku obróconá [...] EVICTOR ma byđz w rodzáiu równy, y ku zapłácie y dosyc vczynieniu podobny. A dylácia ku połstawieniu iego ma byđz pozwolona *SarnStat* 581; Siółtry/ ciotki nie wypółázoné [...] z tych dóbr/ któreby brácia ábo brátankowie zádlużéni do kreditorów vtráćili/ máią byđz przez té krédytory ábo połfełsory dóbr [...] wypółázoné: w czym włzytkim dilácia ná ewiktora isđz niéma kreditorowi: ále mu cáłe práwo z ewiktórem o obronę zołtáwác będzie. *SarnStat* 591 [*idem* 636], 95, 552, 579, 636, 1308.*

*Wyrażenie: »(dylacja) na ewiktora« = odroczenie sprawy sądowej w celu powołania ewiktora (4): dilácia ná ewiktóra isđz niéma kreditorowi *SarnStat* 591 [*idem*] 636, 772 [2 r.].*

Synonimy: iściec, warownik, zachoja, zastępcza, zastępień, zastępnik.

AK